

Čest je mit da će porastom nivoa CO₂ u atmosferi doći i do ubrzanog rasta i razvoja biljnog sveta, koji će svojom apsorpcijom umanjiti nivo CO₂ i sprečiti klimatske promene.

Muči vas ipak ta promjena klime, ali onda se dosjetite jednostavnog rješenja (i ako malo proguglate vidite da imate i društvo): ako je problem u količini CO₂ koju mi izbacujemo u atmosferu, a biljke jedu CO₂ za doručak, ručak i večeru, onda će više CO₂ značiti više hrane za biljke. I dalje zdravom logikom zaključite da samo treba pustiti biljkama da rastu više i šire kako bi nepoželjni CO₂ iz atmosfere pretvorile u biljnu masu. Još kad bi to bila i poželjna biljna masa kao banane ili krumpir tim bolje. Pa čak i kad ne bi biljke stigle tako brzo rasti i zauzimati nova područja kako mi brzo stignemo izbacivati CO₂ u atmosferu, ipak bi intenzivniji rast biljaka umanjio CO₂ u atmosferi tako da stignemo izumiti fuzijski reaktor ili warp-drive ili tako nešto. Hvalabogu za zdravu logiku.

I logika je zdrava, ali jedna je premisa sumnjiva, i kao uvijek skriva još i niz potpuno netočnih pretpostavki. Nažalost nije neistina da mi izbacujemo sve više CO₂ u atmosferu, već da ga biljke jednostavno isisavaju van. Naime proces ishrane biljaka, i s njihovom ishranom povezane uloge u širim ekosustavima, je puno složeniji od običnog principa odljeva ili usisavača. Najtužnije je da nam novo istraživanje objavljeno u časopisu Science upozorava da iako biljke uklanjaju dio CO₂ iz atmosfere, ne možemo očekivati da to u slijedećih dva desetljeća učine na razini koja bi nam omogućila odgađanje smanjenja emisija CO₂.

Uporni su, naime znanstvenici išli istražiti a što bude s tim CO₂ nakon što ga biljke 'isisaju' iz atmosfere. I tu se pokazalo da zle biljke umjesto da ga zakopaju natrag u zemlju (ali na način da ne može samo od sebe 'ispariti' natrag u atmosferu) odakle smo ga i uzeli, kompliciraju stvari prebacivanjem loptice mikroorganizmima iz tla koji taj CO₂ ipak vraćaju u atmosferu. I to u konačnici tako da što ga više u tlo prebacimo, više ga mikrobi iz tla izbace natrag, ne bi li ga opet biljke mogle iz atmosfere 'usisati'...

Dr Bruce Hungate kaže da ne trebamo očekivati da netko drugi za nama počisti naš nered. predugo smo očekivalo da je tlo jednostavno stabilno odlagalište ugljika, ali najnoviji rezultati pokazuju da 'pokapanje' ugljika nije tako trajno kako smo prije očekivali. Štoviše, i prijenosive studije znali smo da u složenim, fino izbalansiranim ekosustavima ne možemo jednostavno pretpostavljati da akcija nema i neku reakciju. Evo još nekih starijih razloga zašto više CO₂ neće samo proizvesti više krumpira.

1. Veći rast biljaka zahtjeva i više vode, a upravo nam vode nedostaje u vrućoj drugoj polovici stoljeća.
2. Veći rast poljoprivrednih kultura zahtjeva i više umjetnog gnojiva, a koje opet zahtjeva veću potrošnju fosilnih goriva. Biljke ne jedu samo CO₂.
3. Kao i svaka hrana i svaki lijek, i CO₂ je u prevelikim količinama štetan, a ne koristan za

rast nekih biljnih vrsta. I u prošlosti su nagle promjene koncentracije CO2 dovodile do izumiranja, a ne bujanja biljnog svijeta.

4. Biljke koje su se posebno našderale CO2 imaju drugačiju privlačnost za parazite, pa na kraju prođu lošije nego one koje nisu.

5. Ukupno zagrijavanje, povećana pojava požara, nestašice vode, temperatura zraka i tla vodi ka smanjenju biljne pokrivenosti planete, a ne bujanju u zelenu Zemlju.

Izvor: glasnikokvir